

TIINA AHONEN on auttanut monia vantaalaisia omakotieläjiä. Pirkko Lappalaisen ikkunakin tuli pestyä.

Tiinaa tarvitaan!

TIINA AHOSELLA on kiire. Hänen pitäisi ehtiä työttömäksi ensi viikolla, mutta moni asiakas tarvitsee vielä hänen apuaan. Vuosi Korson omakotitalkkarina muutti Tiinan elämän.

Omakotitalkkari **Tiina Ahonen**, 49, pujottaa itsensä kahden ikkunalaasin väliin. Hän kas-
taa pyyhkimen äm-
päriin, johon **Pirkko Lappalainen**
on lorauttanut reilusti etikkaa, ja
tarttuu toimeen. Musta vesi alkaa
valua pitkin suurta, huurteista lasi-

pintaa. Vasemmalla kädellään Aho-
nen pyyhkäisee otsaansa, josta uh-
kaa valua silmiin hikipisaroita.

– Herraihme, mistä tuo musta
tullee, Lappalainen huudahtaa ja
tarttuu ulommaiseen ikkunalaasiin.

– Taitaa olla parempi, että tässä
vähän varmistelen. Ettei romaha
koko lasi sun päälle, hän jatkaa.

Lappalainen kehuu, että alhaal-

ta aukeava, tangon varassa auki pi-
dettävä ikkuna on kestänyt korjaa-
matta jo 45 vuotta. Pieni remon-
tinpaikka voisi leskirouvan mieles-
tä kyllä olla ikkunanpielissä, joita ei
ole maalattu sitten 60-luvun.

Siihen hommaan ei valitettavas-
ti voi pyytää Ahosta, omakotitalk-
karin kalenteri on täynnä. Ahosella
pitää kiirettä, sillä hänen pitäisi eh-

tiä ensi viikolla työttömäksi. Ja niin
moni asiakas kaipaisi vielä apua.

Ahosen pesti Korson omakoti-
talkkarina päättyy, koska työhön
otetaan aina pitkäaikaistyötön kor-
keintaan vuodeksi kerrallaan. Tiin-
nan päivät alkavat olla täynnä. Seu-
raajasta ei ole vielä tietoa.

– Tiina on ensimmäinen nais-
talkkarimme ja täytyy sanoa, että ➔

TIINA laitto Maija Hurrin kuistin kevät-kuntoon.

➔ enää en miestä huolisikaan, jos olisi nainen tarjolla, Vantaan Korson omakotiyhdistyksen puheenjohtaja **Seppo Pere** sanoo.

Pere kertoo, että korsolaiset ovat olleet Tiinasta innoissaan. Tiinaan luotetaan. Hän menee moniin taloihin omilla avaimillaan omistajien poissa ollessa. Talkkarin työmaaraalista on tullut käsite. Harvassa ovat ne, jotka ovat onnistuneet Tiinan kahvittamaan.

– Päätin heti alkuun, etten suostu kahvipöytiin. Kun on monta asiakasta päivässä, kaikki aika kuluisi kahvitteluun, Tiina selittää.

Salajuonen kohteena

Valkoisen puutalon emäntä **Maija Hurri** tarttuu hihasta, vetää syrjemmälle ja kuiskaa suu hymyssä:

– Nyt yritän saada Tiinan kahville, viimeisen kerran kunniaksi.

Hurri täyttää vaivihkaa kahvinkeitin. Hän vilkaisee olan ylinäkekö Tiina.

Tiina ei näe, hän imuroi täyttä häkää olohuonetta.

Imuri sammuu.

– En kai MINÄ tätä särkenyt! Tiina parahtaa.

Imuri sammuu, koska sähköt ovat poikki. Eivätkä vain tästä talosta. Soitto naapuriin paljastaa, ettei sinnekään tule virtaa.

– Ei haittaa, vaihdetaan välinettä, Tiina tokaisee, siirtää imurin syrjään ja alkaa luututa lattiaa.

Maija Hurri tuijottaa kahvinkeitintä, jota hän ei ehtinyt laittaa päälle.

– Tähänkö tämä tyssäsi!

Tiina ja Maija nostavat yhdessä kuistin pöydän paikoiltaan ja vaihtavat lattialle kevätmaton.

– Sama tehtiin syksyllä, mutta toisinpäin. Olen jo oppinut varomaan tätä lamppuakin, Tiina sanoo kääriessään mattoa pois.

Tiina on käynyt Maijan apuna vuoden aikana kuusi kertaa. Maija

ei halua nostella raskaita huonekaluja yksin, koska sai aivoverenvuodon kuusi vuotta sitten. Aviomies kuoli syöpään pari vuotta sitten.

– Lumitöitäkin ajattelin Tiinala teettää, mutta kun Tiina piti aina varata kovan kysynnän vuoksi ajoissa, niitä ei hänen käyntiensä aikoina ollutkaan, Maija nauraa.

Tiina kertoo, että monet vanhukset pelkäävät joutuvansa muuttamaan pois rivitalosta, kun eivät pysty tekemään lumitöitä vuorollaan.

– Omakotitalkkarilta voi tilata etukäteen vaikka koko talven kolausvuorot, Tiina vinkkaa.

Sähköt tulevat taas päälle. Hurri laittaa kahvin kiireesti tippumaan.

– Kohta tulet, Tiina, kahville! Kerrankin sun pitää totella! Maija komentaa.

Kyllähän sekin Tiinalta sujuu. Eräs nainen tilasi omakotitalkkarin säännöllisesti pitämään seuraa vanhalle äidilleen.

– Sitä paitsi sinun täytyy syödä, kun joudut ottamaan sen lääkkeenkin. Ei sitä voi tyhjiin vatsaan ottaa, Maija huolehtii.

Tiina on käynyt aamulla terveyskeskuksessa kurkkukivun vuoksi. Viikon antibiootikuuri loppui, mutta nielemiskivut eivät.

– Lääkäri sanoi, että minulle määrättiin vahvat antibiootit ihan turhaan. Kurkussani on virusperäinen afta, johon ne eivät kuulemma pure, Tiina kertoo.

Sairaslomaa Tiina ei tietenkään ottanut.

– En suostunut. Ei ehi. Olisin ottanut, jos tämä olisi tarttuvaa. Ei

kuulemma tarttu, on ihan iki-oma henkilökohtainen ongelma, Tiina sanoo.

Tiinaa huvittavat lääkärin jutut taudista.

– Lekuri luki ruudulta, että afta on yleisempi rikkailla ihmisillä. Sainoin, että nyt kyllä tauti eksyi väärään kohteeseen, minä olen köyhä kuin kirkonrotta.

Omakotitalkkari tienaa 1 100 euroa kuussa, työaika on kuusi

”Päätin heti alkuun, etten suostu kahvipöytiin. Kun on monta asiakasta päivässä, kaikki aika kuluisi kahvitteluun.”

Tiina yrittää kieltäytyä vedoten siihen, että työtunti ei ole tullut täyteen.

– Minä maksan tämän työtunnin. Tilaan sinulta nyt seurustelutyötä, Maija sanoo ja istuttaa Tiinan voileipäpöydän ääreen.

tuntia päivässä.

– Ei tätä hommaa pelkän rahan takia kannattaisi tehdä työttömänkään, kun käteen on jäänyt vain 100–200 euroa entistä enemmän. Asumistuki nimittäin väheni heti, kun sain tämän työn, Tiina kertoo.

Ensi viikolla Tiina putoaa taas peruspäivärahalle, joka on verojen jälkeen alle 400 euroa kuussa. Vuokraa Tiina maksaa 300 euroa.

– Olisi niin paljon helpompaa kaikille, että tulisi sellainen summa kerralla, että selviää välttämättömistä menoista, kuten sähköstä ja ruuasta. Pelkkä asumistuki ei työttömälle riitä, täytyy mennä sossun luukulle joka kuukausi ja odotella päätöksiä.

Tiina saa lahjan

Korson omakotiyhdistykseen voivat sen puheenjohtajan Seppo Pe-

Tilaa oma talkkari!

OMAKOTILIITON jäsenet voivat tilata talkkarin kotiinsa tekemään erilaisia kiinteistöön ja kodinhoitoon liittyviä töitä. Etusijalla ovat seniori-ikäiset asujat, mutta muutkin voivat saada palveluja.

Suomessa on 150 omakotitalkkaria yli 80 yhdistyksessä. Palveluiden hinnat vaihtelevat. Vantaan Korsossa työ maksaa 6 euroa tunnilta.

Projekti on Suomen Omakotiliiton ja Uudenmaan Työ- ja elinkeinokeskuksen yhteinen. Omakotitalkkariksi valitaan aina pitkäikäistyötön, ja projektin toisena tavoitteena on heidän auttamisensa kiinni työelämään.

Listaa omakotitalkkareita tarjoavista yhdistyksistä löytyy osoitteesta www.omakotiliitto.fi/prime_97/prime100.aspx

ren mukaan kuuluu omakoti-, rivi- tai paritalossa asuvat tai muuten vain mukavat ihmiset. 70 vuotta sitten Korsossa syntynyt **Inkku Angelin** kuuluu jälkimmäisiin ja on varrannut Tiinalta parvekkeen pesun.

Inkun makuuhuoneessa on komea kärsimyskukka. Sen sanotaan symboloivan Jeesuksen orjantappurakruunua. Kun Tiina vieraili Inkun luona edellisen kerran, yksi nupuisista oli juuri avautumassa. Kukan avautuminen

kestää kymmenisen minuuttia, ja Inkku huutelee Tiinaa katsomaan.

– En mä nyt ehi kukkaa kahtoon, mun pitää siivota, Tiina oli vastannut Inkulle.

Inkku taittaa Tiinalle jäähyväislahjaksi taimen kukastaan.

– Kaadan ruukkuun kerran viikossa kahvipannun huuhteluviedet, luulen, että niiden ansiosta se kukkii, Inkku opastaa.

Tiina kertoo asuneensa koko ikänsä kerrostalossa, mutta oppineensa vuoden aikana paljon kasveja ja puutarhanhoidosta.

– Olen saanut jos jonkinmoista siementä asiakkailta. Ongelma on vain, mihin niitä ripottelisin, kun ei ole parveketakaan.

Parvekkeellinen vuokra-asunto

SEPPÖ ja Eija Pere etsivät aikaa Tiinan täpötäydestä kalenterista.

olisi Tiinalle aivan liian kallis. Mutta voihan siitä haaveilla.

– Haaveilen minä omasta talostakin. Siinä olisi mansardikatto, ikkunoissa olisi pieniä ruutuja. Mitään golf-kenttänurmikkoo en haluaisi. Pihan pitäisi näyttää vähän viltiltä, mutta samalla kuitenkin hoidetulta.

Vuosi omakotitalkkarina opetti Tiinan myös leikkaamaan nurmikkoo.

– En ollut koskaan sitä tehnyt. Ensimmäisen kerran sanoin asiakkaalle, että näytä, mistä vivusta painetaan ja mistä vedetään.

Asiakas näytti.

– Sanoin, että asia selvä.

Sen jälkeen ei tarvinnut neuvoja kysellä.

Yhdestä ehtopuolen leikkurista

Eija Pereä arveluttaa myös Tiinan kädessä oleva tukiside. Raskas työ on aiheuttanut tenniskyynärpään.

– Voin aivan hyvin pestä oikealla, tämä on vasen käsi, Tiina sanoo.

Vaiva paranee levolla.

– Työttömänä sitten on aikaa parannella kättä, Tiina heittää.

Tai ehkä ei, sillä talkkarin omat vanhemmat tarvitsevat apua arkiaskareissaan. Tiina on myös mummo ja hoitaa paljon rakkaita 2- ja 6-vuotiaita lapsenlapsiaan.

No, Tiina, kannattiko tulla talkkariksi Korsoon?

Tiina on hetken hiljaa.

– Tämä vuosi totisesti muutti mun koko elämäni. Luulin jo, ettei musta ole enää mihinkään. Nyt tiedän, että on.

Lama, suuret surut yksityiselä-

mässä ja pitkäaikainen sairaus johtivat siihen, että entinen partiolainen ja hoivatyön ammattilainen jäi pitkäksi aikaa ulos työelämästä.

– Itsetuntoni oli aivan nollassa, Tiina kertoo.

Vaikka talkkarin työ loppuvat, Tiina on tulevaisuuden suhteen toiveikas.

– Haluaisin jatkaa työtä vanhusparissa, olen tämän vuoden aikana oppinut heiltä niin paljon, he ovat ihania.

– Jospa saisin tehdä sijaisuuksia vanhainkodissa tai päiväkodissa, se olisi unelmani.

Vierailu Pereillä on ohi. Tiina ei ota vastaan tarjottua autokyytiä.

– Minä lähdän kävelen. Ja julkisilla pääsee. **a**

”Ei tätä hommaa pelkän rahan takia kannattaisi tehdä työttömänkään. Asumistuki väheni heti.”

Tiina sai työvoiton.

– Sanoin, etten lähde, ennen kuin kone lähtee käyntiin. Lähti hän se. Mahtaako enää lähteä seuraavalla talkkarilla, Tiina miettii.

Taas kahvia tarjolla

Omakotiyhdistyksen puheenjohtaja Seppo Pere on keittänyt kahvia.

– Ota nyt, Tiina! Tämän kerran.

Tiina ottaa, koska kahvittelu ei haittaa siivousta. Tiina on tullut taloon pesemään olohuoneen ikkunoita, mutta Peret pitävät parempana, että kurkkukipainen Tiina tekee homman vasta seuraavalla viikolla.